
MINNE MOSKOVAN NEUVOTTELUKOKOUS JOHTAA?

Pako Pietarista

Moskovan neuvottelukokous on alkanut. Se ei alkanut Pietarissa, vallankumouksen keskuksessa, vaan loitommalla siitä, „Moskovan hiljaisuudessa“.

Vallankumouksen päivinä pidettiin tärkeät neuvottelut tavallisesti Pietarissa, vallankumouksen linnoituksessa, joka oli kukistanut tsarismmin. Silloin ei Pietaria pelätty, silloin riennettiin sinne. Mutta nyt ovat vallankumouksen päivät vaihtuneet vastavallankumouksen hämäräksi. Nyt on Pietari vaarallinen, nyt sitä pelätään kuin ruttoa, ja... paetaan sitä kuin piru suitsutussavua, mahdollisimman loitolle siitä, Moskovaan, „jossa ei ole niin levotonta“ ja jossa vastavallankumouksellisten mielestä heidän on kaikkein helpointa tehdä likaiset tekonsa.

„Neuvottelukokous tapahtuu Moskovan lipun alla, Moskovan aatteet ja Moskovan mielialat ovat loitolla mädästä Pietarista — tuosta mätäpaiseesta, joka saastuttaa Venäjää“ („Vetsherneje Vremja“, elokuun 11 pnä).

Niin sanovat vastavallankumoukselliset.

„Puolustuskantaa ajavat“ ovat heidän kanssaan aivan samaa mieltä.

— Moskovaan, Moskovaan! kuiskivat „maan pelastajat“ lähtiessään karkuun Pietarista.

— Onnea matkalle, vastaa vallankumouksellinen Pietari heille.

— Boikotti teidän neuvottelukokouksellenne, huuhahtavat Pietarin työläiset heidän peräänsä.

Entä Moskova? Täyttääkö se vastavallankumouksellisten toiveet?

Ei oikein näytä siltä. Sanomalehdet ovat täynnä tiedonantoja yleislakosta Moskovassa. Lakon ovat julistaneet Moskovon työläiset. Moskovon työläiset, samoin kuin Pietarinkin työläiset, boikotoivat neuvottelukokousta. Moskova ei jää jälkeen Pietarista.

Eläköön Moskovon työläiset!

Mitäs nyt, pitääkö taas paeta?

Pietarista Moskovaan ja Moskovasta — minne?

Ehkä Tsarjovokokshaiskiin?

Huonosti, huonosti ovat herrojen versaillesilaisten asiat...

* * *

Neuvottelukokouksesta „pitkään parlamenttiin“⁶⁵

Moskovon neuvottelukokousta valmistellessaan herrot „pelastajat“ olivat kutsuvinaan koolle „tavallisen neuvottelukokouksen“, joka ei ratkaise mitään eikä velvoita mihinkään. Mutta „tavallinen neuvottelukokous“ alkoi vähin erin muuttua „valtiolliseksi“ ja sitten „suureksi kokoukseksi“, ja nyt puhutaan aivan suoraan neuvottelukokouksen muuttamisesta „pitkäksi parlamentiksi“, joka ratkaisee elämämme tärkeimmät kysymykset.

„Eilei Moskovan neuvottelukokouksessa“, sanoo Terekin kasakkajoukkojen atamaani Karaulov, „kristallisoidu maata yhdistävä keskus, niin Venäjän tulevaisuus kangastaa murheellisena. Luulen kuitenkin, että tuollainen keskus muodostetaan... ja jos... tuollainen tukipaikka ilmaantuu, niin Moskovan neuvottelukokous osoittautuu ei ainoastaan elinkykyiseksi elimeksi, vaan sillä on myös mahdollisuudet hyvin pitkäaikaiseen ja loistavaan olemassaoloon Cromwellin ajan „pitkän parlamentin“ tapaan. Kasakkaväen edustajana minä yritän omasta puolestani kaikin keinoin edistää tuollaisen yhdistävän keskuksen muodostamista“ („Russkije Vedomosti“, iltanumero, elokuun 11 pnä).

Niin sanoo „kasakkaväen edustaja“.

Moskovan neuvottelukokous vastavallankumouksen „yhdistämisen keskuksiksi“— sellainen on Karaulovin pitkän puheen lyhyt sisältö.

Aivan samaa sanoo Donin kasakkaväki evästyksessään edustajilleen:

„Hallitus on järjestettävä Moskovan neuvottelukokouksen tai Valtakunnanduuman Väliaikaisen komitean toimesta eikä jonkun puolueen toimesta, niinkuin tähän asti. Tälle hallitukselle on annettava kaikki valta ja täydellinen riippumattomuus“.

Niin sanoo Donin kasakkaväen kasakkakokous.

Kukapa ei nyt tietäisi, että „kasakat ovat voima“?

Epäilykset ovat mahdottomia: joko neuvottelukokousta ei pidetä tai se muuttuu kiertämättä vastavallankumouksen „pitkäksi parlamentiksi“.

Neuvottelukokouksen koollekutsuneet menshevikit ja eserrät ovat helpoittaneet vastavallankumouksen järjestämisen asiaa, saman tekevää, ovatko he sitä halunneet vai eivät ole.

Sellainen on tosiasia.

* *
* *

Keitä he ovat?

Keitä he ovat, nuo vastavallankumouksen johtomiehet?

He ovat ennen kaikkea sotilashenkilöitä, päällystön huippukerroksia, joiden mukana kulkevat kasakkaväen ja Yrjön Ristin ritarien vissit piirit.

Toiseksi heihin kuuluu meidän teollisuusporvaristomme Rjabushinskin johdolla, sen samaisen Rjabushinskin, joka uhkaa kansaa „nälällä“ ja „kurjuudella“; ellei se luovu vaatimuksistaan.

Heihin kuuluu lopuksi Miljukovin puolue, joka liittää yhteen kenraalit ja teollisuudenharjoittajat Venäjän kansaa vastaan, vallankumousta vastaan.

Tämä kaikki kävi kyllin hyvin selville kenraalien, teollisuudenharjoittajain ja kadettien „ennakkoneuvottelussa“⁶⁶ elokuun 8—10 päivänä.

„Kaikilla on huulillaan kenraali Kornilovin nimi“, kirjoittaa „Birzhjovka“. „Neuvottelussa on määrävä vaikutus kenraali Aleksejevin johtaman niinsanotun sotilaspuolueen edustajilla ja kasakkaväen liiton edustajilla. Kenraali Aleksejevin puhe, jonka hän piti ensimmäisessä istunnossa ja jonka neuvottelukokous hyväksyi myrskyisillä suosionosoituksilla, tullaan toistamaan Moskovan valtiollisessa neuvottelukokouksessa“ („Vetshernjaja Birzhjovka“, elokuun 11 pnä).

Se on se sama puhe, jonka Miljukov ehdotti julkaistavaksi erillisenä lentolehtisenä.

Edelleen:

„Suurta huomiota saa osakseen kenraali Kaledin. Häntä katsellaan ja kuunnellaan erikoisesti. Koko sotilasosa ryhmittyy hänen ympärilleen“ („Vetsherneje Vremja“, elokuun 11 pnä).

Lopuksi, kaikki tuntevat näiden samaisten kukistettujen ja vielä kukistamattomien kenraalien johtamien Yrjön Ristin ritarien ja kasakkaväen liittojen uhkavaatimukset.

Ja uhkavaatimukset täytetään viipymättä. Sillä sotilashenkilöt eivät pidä „turhasta jaarittelemisesta“.

Epäilyksille ei ole sijaa: asia on menossa sotilas-diktatuurin vahvistamiseen ja muodostamiseen.

Kotimainen ja liittolaismaiden porvaristo tulee sitä „vain“ rahoittamaan.

Eipä suotta „sir Buchanan ole niin kiinnostunut neuvottelukokouksesta“ (kts. „Birzhjovka“), ja hän aikoo kuulemma myöskin matkustaa Moskovaan.

Eivätpä suotta herra Miljukovin urhot juhli voittoa.

Eipä suotta Rjabushinski kuvittele olevansa Minin, „pelastaja“ j.n.e.

* * *

Mitä he haluavat?

He haluavat vastavallankumouksen täydellistä voittoa. Kuulkaahan ennakkoneuvottelun päätöslauselmaa.

„Palautettakoon sotajoukoissa kuri, ja siirryköön valta päällystölle“.

Toisin sanoen: lannista sotamiehet!

„Tehköön yhtenäinen ja voimakas keskusvalta lopun kollegiaalisten laitosten edesvastuuttoman isännöimisen järjestelmästä“.

Toisin sanoen: alas työväen ja talonpoikain Neuvostot!

Tehköön hallitus „päätäväisesti lopun kaikista niistä riippuvaisuutensa rippeistäkin, jotka ovat sitoneet sitä kaikenlaisiin komiteoihin, Neuvostoihin ja muihin samantapaisiin järjestöihin“.

Toisin sanoen: olkoon hallitus riippuvainen ainoastaan kasakkain „neuvostoista“ ja Yrjön Ristin ritarien „konferenssimiehistä“.

Päätöslauselmassa vakuutellaan, että vain tätä tietä voidaan „pelastaa Venäjä“.

On kai selvää.

Mikäs siinä, mutta, herrat sovittelijat, eserrät ja menshevikit, suostutteko te järjestämään sopimuksen „elävien voimien“ edustajain kanssa?

Tai ehkä olette muuttaneet mieltänne?

Onnettomat sovittelijat...

* * *

Moskovan ääni

Mutta Moskova panee toimeen vallankumouksellisia tekoja. Sanomalehdet tiedoittavat, että bolshevikkien kehoituksesta on Moskovassa jo alkanut yleislakko vastoin Yleisvenäläisen toimeenpanevan komitean päätöstä, komitean, joka yhä vieläkin laahustaa kansan vihollisten perässä.

Häpeä Toimeenpanevalle komitealle!

Eläköön Moskovan vallankumouksellinen proletariaatti!

Raikukoon voimakkaammin toveriemme ääni Moskovassa kaikkien sorrettujen ja orjuutettujen riemuksi!

Saakoon koko Venäjä tietää, että maailmassa on vielä ihmisiä, jotka ovat valmiit puolustamaan miehuullisesti vallankumouksen asiaa.

Moskova on lakossa. Eläköön Moskova!

*„Proletari“ № 1,
elokuun 13 pnä 1917
Pääkirjoitus*